

29.	P	Katarina Sienska, devica	Otoče	17.30	†† sorodnike Fortuna
30.	T	Pij V., papež	Kamna Gorica	17.30 18.00	po namenu srečanje za starše prvoobhajancev
1.	S	JOŽEF DELAVEC	Kamna Gorica	17.30	v čast Sv. Duhu za razsvetljenje pri maši beremo ŠMARNICE
2.	Č	Atanzij, škof	Dobrava	17.30	† Stanka Benedičiča
3.	P	Filip in Jakob, apostola			maše v fari ne bo
4.	S	Florjan, muč. prva sobota	K.Gorica Dobrava	9.00 17.00	dopoldne obhajam bolnike za farane
5.	N	6.VELIKONOČNA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	FLORJANOVA NEDELJA za †† gasilce
6.	P	prošnji dan	Otoče	17.30	prošnja maše, litanije vseh svetnikov
7.	T	prošnji dan	Dobrava K.Gorica	17.30 18.15	prošnja maša, litanije srečanje za gospodarski svet
8.	S	prošnji dan	Kamna Gorica	17.30	prošnja maša, litanije vseh svetnikov, tridnevnic
9.	Č	GOSPODOV VNEBOHOD	Kamna Gorica	17.30	†† Tomanove, tridnevnic
10.	P	Antonin, škof	Kamna Gorica	17.30	† Alojza Muleja, tridnevnic
11.	S	Aleksander, pp.	K.Gorica Dobrava	9.00 17.00	prva sveta spoved † Olgo Guzej
12.	N	7.VELIKONOČNA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	PRVO SVETO OBHAJILO za družino prvoobhajank

S 1. majem bomo vstopili v mesec ŠMARNIC. Skupaj z Jezusovo Materjo Marijo se bomo letos pripravljali na sveto leto 2025, zato bodo razmišljanja posvečena MOLITVI. Na Otočah in na Dobravi se bodo šmarnice med tednom brale ob 19h, v Kamni Gorici in v soboto in nedeljo pa pri sveti maši... Že za prvi dan šmarnic pripravite še svojo ŠKATLO MOLITVE, v katero boste vsak dan vlagali svoje molitvene namene. In 1. junija boste ta pridni šmarničarji lahko skupaj še s šmarničarji iz Lesc odšli na romanje...

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 2. Št. 9. (od 28. 4. do 12. 5. 2024)

PRVO SVETO OBHAJILO

Drage prvoobhajanke. Če grem na potovanje, moram za zemeljsko potovanje imeti **kovček ali potovalko**, da bom notri dal prtljago, ki jo potrebujem. Za potovanje v nebesa pa potrebujem **duhovni kovček**... Za potovanje po svetu zbiram osnovne informacije na **zemljevidu**, pogledam, kje se bom vozil, da pridem do Pariza, izračunam, koliko kilometrov na dan bom naredil, določim, v katerem hotelu bom prespal... **Sveto pismo** pa je duhovni zemljevid, s katerim mi je Bog dal osnovne informacije, kako naj živim, da pridem v nebesa, da se naučim spoznati Boga, kakšna dobra dela moram delati, da pridem v nebeški Pariz, v nebesa. Ko smo se odločili kam, v katero smer gremo, običajno vzamemo v roko **telefon**, da rezerviramo hotele, kjer bomo prespali na svoji poti... Kakšen telefon pa imajo nebesa? Bogu v nebesa telefoniramo takrat, kadar molimo. Iz **molitvenika** molimo litanije, razne molitve, **z rožnim vencem** molimo za mir v svetu, potem nam Bog rezervira v nebesih najboljše bivališče, najboljšo nebeško hotelsko sobo. Velikokrat se z Bogom pogovarjate z nebeškim telefonom molitve!

Ko potujemo, ko prevozimo po 700 km. na dan, nam je vroče, se prepotimo, smo žejni... Kaj potrebujemo takrat? **Seveda, potrebujemo vodo!** Kaj naredimo z vodo? Umijemo si obraz, nekateri si jo zlijejo na glavo, pijemo in se tako osvežimo. Na zemeljskem potovanju bi umrli, če ne bi imeli vode... Kaj pa je voda za pot v nebesa? Kje se duhovno umijemo? Kje se duhovno osvežimo? Kje speremo madeže z duše? **Pri sveti spovedi!** Pri sveti spovedi se spovemo svojih grehov. Bog pa očisti našo dušo, opere umazanijo grehov, nam da čisto studenčnico Božjega usmiljenja, da se popolnoma osvežimo in odžejamo.

Če potujemo do Pariza štiri dni, ali smo kaj lačni? Seveda, s seboj na potovanje moramo vzeti **kruha**. Če voziš avto brez prestanka tri ali štiri ure, postaneš zelo lačen. Moraš ustaviti, odrežeš kruh, vzameš košček salame, spiješ kavico ali sok, in potem voziš kot preroben... Ali moramo tudi za potovanje v nebesa kaj jesti? Seveda! Kaj pa je kruh za potovanje v nebesa? **Sveta hostija**. Navaden kruh seveda ni sveta hostija. Šele ko duhovnik nad hostijami spregovori besede: »To je moje telo!«, hostija postane Kristusovo telo. Tega seveda mi ne vidimo, ampak verujemo, da je tako, Jezus pa to lahko naredi... A zelo važno je, **da vredno prejemamo Božji kruh, da bom ta kruh postavil na oltar.**

Kaj pa so naša oblačila na poti v nebesa? To je naš **obisk verouka, nedeljske maše, naša dobra dela. Z vsem tem vemo, da smo na pravi poti proti nebesom.**

Ko se vrnemo s poti, **si veseli podamo roke, objamemo mamo in atija**, majhni otroci gledajo, kaj smo jim prinesli... Tudi, ko pridemo v nebesa, **nas Bog objame. Devica Marija nas sprejme, pozdravimo se z angeli in svetniki... Kako bo lepo, ko pridemo tja.**

JUBILEJNO LETO IN 1700. OBLETNICA NICEJSKEGA KONCILJA

V letu 2025, ki je pred nami, se bomo spominjali tudi **1700. obletnice prvega nicejskega koncila**, ki ga je v mestecu Niceja pri Konstantinoplu (sedaj je to mesto Iznik pri Istanbulu v Turčiji) sklical takratni rimski cesar Konstantin. Na tem koncilu so koncilski očetje obsodili krivo vero arijanstva in **prvič jasno definirali, v Koga kristjani verujemo**.

Po Konstantinovi smrti leta 337 so bili številni sklepi tega koncila postavljeni pod vprašaj, leta 381 pa so jih na carigrajskem koncilu dokončno potrdili. V cerkveni zgodovini Nicejski koncil velja za prvi ekumenski koncil, pravoslavna cerkev pa obhaja spomin na ta koncil vsako leto na šesto nedeljo po veliki noči. Katoličani pri vsaki nedeljski sveti maši po pridigi izpovemo nicejsko-carigrajsko veroizpoved – **da ne bi pozabili, v Koga verujemo**.

Da bi vsebino naše vere v pripravi na sveto leto 2025 še bolje premislili, bom v oznanilih pričel objavljati odlomke iz pridig in homilij pokojnega papeža Benedikta XVI., ki jih je pred 20. leti izdala Marijina kongregacija slovenskih duhovnikov in bogoslovcev v knjigi **GOSPOD NAM JE BLIZU**. V njej nam pokojni papež, po besedah **spremnih besed dr. Primoža Krečiča**, želi »približati Boga, ki nam je še posebej blizu v zakramentu svete evharistije. Papež pravi, da ga ne smemo pustiti čakati, ampak moramo stopiti k njemu, ki ne želi biti za nas samo na zunaj, Bog v sebi in zase, ampak Bog v našem človeškem telesu, po našem duhovnem odnosu in privolitvi. **V teh razmišljanjih nam želi sveti oče predstaviti in osvetliti veliki zakrament svete evharistije kot spreminjanje smrti v življenje po ljubezni**. Tako je sveta evharistija zdravilo nesmrtnosti in premagana smrt. Jezus, ki je Božji Sin in človek, prinaša po daru ljubezni preoblikovano smrt v življenje. **S tem nam omogoča vstop k Očetu in polaga temelje za novo krvno bratstvo, občestvo med Bogom in ljudmi, ki ga ne bi mogli sami vzpostaviti**. Papež pravi, da je to tragika, ki visi nad toliko verstvi, ki imajo nejasen odgovor na ta krik. **Evharistija je dotik smrti in zmaga nad njo, obenem pa tudi prostor praznovanja, kajti samo, kjer smrt najde odgovor, moremo resnično praznovati in postati svobodni**.

Veličina Kristusove daritve je v tem, da ne ostane ločena od nas, kar bi nas omejilo na pasivnost, **ampak je z nami, nas nosi, se z nami poistoveti. Naš greh postane Kristusov in Njegovo življenje naše življenje**. On tako rekoč zbira našo revščino, bolečino, upanje, pričakovanje, da moremo skupaj z njim darovati. Dejansko je prava daritev, molitev, hvalnica Bogu, v kateri se zahvaljujemo za vse, kar nam je storil v zgodovini, in se veselimo rodovitnosti njegove milosti.

Vendar pa papež poudarja, da **same besede postavitve ne zadoščajo za evharistijo, pridružiti se mora še vstajenje od mrtvih**, v katerem Bog prevzame smrt in jo naredi za vrata v novo življenje. Tako se smrt, nelogičnost in paradoks preoblikujejo v privolitev, v dejanje ljubezni in češčenja. Vsi obredi črpajo moč iz velikonočne skrivnosti in

vodijo k ustvarjanju nove povezave med nebom in zemljo, med preteklostjo, sedanostjo in prihodnostjo. **Samo Kristus more izreči besede: 'To je moje telo' in s tem objeti vse čase in vse ljudi**. Papež naglašja, da vzvišenost evharistije ni odvisna od naše pripravljenosti, **pomembno pa je naše hrepenenje, priprava, ki jo v nas uresniči sam Kristus**.

Vsekakor je po papeževih besedah treba pogled na evharistijo prečistiti. Potrebno je uporabiti vsa sredstva, govorjenje, molk, stojo, poslušanje, klečanje, tudi pesem nam pomaga, da častimo ljubezen, ki se sklanja v naše življenje. **Evharistija je bolj resnična, kot so stvari, s katerimi imamo vsak dan opravka. Po tej resničnosti moremo presojeti tudi vso drugo stvarnost**. Evharistija je zakrament velike noči, je praznik, v katerega je treba vstopiti. Pri tem ima še posebno vlogo mašni kanon, evharistična molitev, ki je nadaljevanje velikonočne hagade. Papež poudarja, da je sedanja oblika maše sad dolgega razvoja, vendar se je treba vedno **vračati h koreninam in izvoru** – velikonočnemu dogodku. Pri tem se moramo zavedati, da evharistije **ni mogoče prikrojiti po zamisli posameznikov** ali po svoji zamisli, ker je dana vsej skupnosti kot **dar Kristusa svoji Cerkvi**.

Globlje se je treba ovedeti vloge **svetega obhajila**, kaj je obhajilo, se nanj pripraviti in se z Jezusom v tišini pogovarjati. Papež pravi, da smo se prav tega odvadili. Odkriti moramo navdušenje in predanost v srečanju z evharističnim Jezusom. Zato je tako **potrebna sposobnost češčenja**, ki je izhod iz nas samih, priznavanje odnosa z Bogom, dar osvoboditve in tudi srečanje občestva. Če smo pri maši priča razlike med krstnim in službenim duhovništvom, pa je evharistično češčenje nekakšna vertikala, v kateri se stikata. **Tu smo vsi v drži češčenja in gradimo živo občestvo Cerkve**. Iti k obhajilu zato pomeni stopiti v občestvo; če smo odprti za Kristusa, smo tudi za brata. **Tako se češčenje prenaša v vsakdanje življenje**, kot sveta maša, ki je raztegnjena na ves dan. Papež nas vabi, naj večkrat stopimo v cerkev, ko gremo mimo nje in se ustavimo pred Gospodom, ki nam je v evharistiji posebno blizu. Posebna vrsta češčenja so tudi procesije in praznik svetega Rešnjega telesa in krvi. Po eni strani je v tem izražena želja po notranjosti in skrivnosti svete evharistije, po drugi pa se s tem odpiramo v svet, ki tako potrebuje Kristusa in njegove ljubezni.

Češčenje Gospoda v zakramentu svete evharistije je tudi **šola**, kjer Kristus oblikuje **našo vest in ustvarja notranji mir**. Priča smo veliki zamračitvi vesti, dato je pomembno, da častimo Jezusa in s tem izostrimo svoje svetinje in moralni pogled. **Prav morala more spremeniti odnose in zaježiti nasilje**. Seveda je treba najprej začeti **ljubiti**. Ljubezen in evharistija nas tako odpirata za veliko pot upanja in izpolnitve, ki jo prinaša **vstali Kristus**.«